

[Melchior]

give citatet i sin helhed eller i det mindste angive, hvor det stammer fra. Der blev sagt, at det var i radioen, men da vi jo ikke har beruftsverbot her i landet og hr. Erhard Jakobsen er så populær i radioen og derfor optræder der tit, kan vi virkelig ikke udforske dette nøje, det har vi ikke kræfter til og muligheder for.

Jeg synes ikke, det er en måde at diskutere på. Det er helt korrekt, at CD ønsker et bevidst og et stærkt forsvar, fordi vi mener, der er noget at forsvare, og fordi vi mener, at Danmark ligger i et område under trussel, i hvert fald under en eventuel trussel. Men det er ikke og har aldrig været hr. Erhard Jakobsens eller CDs stil at provokere, således som hr. Ib Nørlund antydede. Jeg må derfor opfordre hr. Ib Nørlund til enten at dokumentere eller sige undskyld.

(Kort bemærkning).

Ib Nørlund (DKP):

Jeg skal gerne give det tilpasse belæg for hr. Erhard Jakobsens udtalelser. Det var en mandag i radioens middagsmagasin, hvor hr. Erhard Jakobsen og jeg diskuterede, og det foregik på en sådan måde, at jeg har bemærket, at siden denne diskussion har et antal læserbreve fyldt op i bladene, læserbreve, som med overraskende enstemmighed beskrev hr. Erhard Jakobsens måde at optræde på meget korrekt. Det vil sige, at de tog afstand fra den. Det var netop en udskældning, hvorunder han drejede det derhen, at Danmark havde én fjende, og det var Sovjetunionen, som man måtte bekæmpe. Det er baggrunden for, hvad jeg siger.

At hr. Erhard Jakobsen ikke selv kan være til stede i dag, er ikke min skyld. Det er jo ikke altid, han bærer os med sin tilstedeværelse.

(Kort bemærkning).

Melchior (CD):

Den skal blive ultrakort. Jeg kan nu forstå, at vi nærmest skal diskutere nogle læserbrevs opfattelse af, hvad hr. Erhard Jakobsen måtte have sagt. Det er ikke dokumenteret, jeg har end ikke fået dagen at vide, og jeg har ikke fået en antydning af, hvad det er, hr. Erhard Jakobsen har sagt, ud over at

NATO-alliancen naturligvis findes, fordi vi føler, at Ruslands nærhed, Ruslands oprustning og den politik, Rusland fører, gør denne alliance nødvendig. Det har intet at gøre med, at hr. Erhard Jakobsen har erklæret, at vi befinder os i krigstilstand med Sovjetunionen, således som hr. Ib Nørlund påstod i sin tale. Jeg må sige, at dokumentationen er udeblevet, undskyldningen desværre også. Det er værst for hr. Ib Nørlund.

Formanden:

Inden jeg giver ordet til hr. Bolvig, må jeg sige til hr. Ib Nørlund, at tidsangivelsen, en mandag, nok er i underkanten af, hvad § 27 i forretningsordenen fastsætter for lokalisering af citater.

(Kort bemærkning).

Ib Nørlund (DKP):

Nu lykkedes det at finde frem til mandag den 30. oktober kl. 12.34.

Bolvig (RV):

Måtte jeg bede hr. Ib Nørlund oplyse mig om hvilket år?

Når vi iagttager forholdene rundt om i verden, må man med beklæmmelse konstatere, at menneskene i egoisme og selvished ikke formår at fordele velstand og muligheder bare nogenlunde socialt ansvarligt. Millioner af mennesker sulter eller dør og forkrøbles af sygdom, og kun et meget lille mindretal lever i samfund med ret til at kunne udtrykke sig og med blot elementære politiske rettigheder.

Enkelte glædelige fremskridt kan dog heldigvis påvises, f. eks. den fortsatte stabilisering på den iberiske halvø. Efter årtiers diktatur og ensretning ser det ud til, at de nyetablerede demokratier i Spanien og Portugal bliver mere og mere grundfæstet. Danmark må ikke tøve med at presse på for at få de to nye sydeuropæiske demokratier optaget i De europæiske Fællesskaber.

Trods fortsatte vanskeligheder er der grund til at tro, at præsident Sadats modige dialog med de israelske arvefjender, der startede med det historiske besøg i Jerusalem, inden længe vil føre til en fredsaftale mellem de to lande. Danmark må af al magt støtte den forhåbentlig snarlige aftale og arbejde